

ARTICLES AND POEMS INCLUDED IN THE EDU-BOARD

জীৱনমুখীতাৰ প্ৰশ্ন!

আশাবোৰৰ পম খেদি আমিবোৰ গৈ থাকোঁ,
জীৱনৰ পৰা হেৰাই যায় এদিন, দুদিন !
সোঁৱৰণিৰ একোটি ভাঁজত হেঁপাহেৰে সাঁচি ৰাখোঁ
পুৰণি দিন !

সুখ আৰু দুখ নামৰ দুখন নাঁৱত দুভৰি থৈ
জীৱনে গতি কৰি থাকে ক্ৰমে,
সিপাৰৰ ভৱিষ্যতলৈ !

আকাশত চৰাই হৈ ডেউকা মেলি উৰিবলৈ ,
সাতোৰঙী ৰামধেনুৰ ৰঙেৰে জীপাল হৈ পাৰিবলৈ ,
জীৱনৰ কিমান যে হেঁপাহ !

--- কাকলি শৰ্মা,

বি.এডৰ ছাত্ৰী, তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়

অজান প্রশ্ন

আৰু অলপ সময়....

এক অজানা প্রশ্ন ...

লাহে লাহে বেৰি ধৰে মোক

সিহঁতৰ সহচৰ আন্ধাৰ।

আন্ধাৰ মোৰ চিৰ পৰিচিত

মোৰ নীৰৱ শ্ৰোতা !

এক চিৎকাৰ, এক মুহূৰ্ত

আস্.... প্রশ্নটোৱে মেৰিয়াই ধৰিছে মোক

মোৰ সত্তা আৰু মগজুৰ লগত এখন যুঁজ লগাইছে

কোনে দিব তাৰ উত্তৰ?

মোৰ নিৰ্লিপ্ত মনে ?

নে সেই সত্তাই যি আজি জুৰুলি জুপুৰি

প্রশ্নৰ সাগৰখনত?

নে মোৰ ভাগৰা মগজুৱে ?

নে এই আন্ধাৰবোৰৰ মাজতে লুকাই

আছে মোৰ উত্তৰ ?

কত পাম?

কেনেকৈ পাম ?

-পবিত্ৰ দত্ত

বি.এড তৃতীয় ষান্মাষিক

তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়

আমাৰ মাজত ভূপেনদাৰ শব্দবোৰ জীয়াই আছেনে?

আমি সততে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত কৈ আহিছোঁ যে ভূপেনদা আমাৰ মাজত জীয়াই আছে হয়, ভূপেনদাৰ গানসমূহ আমাৰ মাজত জীয়াই আছে, কিন্তু ভূপেনদাৰ শব্দবোৰৰ প্ৰতিফলন আমাৰ বৰ্তমান সময়ৰ গানবোৰত বিচাৰি পাওঁনে? অতীতৰে পৰা অসমীয়া গানে আমাক মোহাচ্ছন্ন কৰি ৰাখিছে। পুৰণি গানসমূহৰ কণ্ঠ, সুৰৰ লগতে বিশেষকৈ গানৰ কথাই আমাক মোহিত কৰিছিল। যেন গানসমূহত আমাৰ নিজৰ জীৱন প্ৰতিফলিত হৈছিল। গানসমূহ আইনা আছিল আমাৰ কাৰণে। ইয়াৰোপৰি আটাইতকৈ প্ৰয়োজনীয় কথাটো আছিল, গানসমূহ সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহে বুজি পোৱা শব্দৰ ব্যৱহাৰ কৰি লিখা হৈছিল, সহজে গানটোই কব খোজা ভাবখিনি প্ৰকাশ পাইছিল। গানটি বুজি পাবৰ বাবে মূৰ ঘূৰাব লগা হোৱা নাছিল। লগতে গানসমূহৰ বিষয়বস্তুৰ ভিন্নতা যথেষ্ট বেছি আছিল। আমি এইক্ষেত্ৰত ভূপেনদাৰ গীতসমূহৰ কথা কব পাৰোঁ। ভূপেনদাই প্ৰেম যেনেকৈ প্ৰকাশ কৰিছিল গানৰ মাজেদি, ঠিক তেনেকৈ বিভিন্ন ঠাইৰ ইতিহাস লিখিছিল গানেৰে, দেশপ্ৰেমমূলক গানসমূহত সহজ শব্দৰ ব্যৱহাৰৰ জৰিয়তে মানুহৰ মাজলৈ বিপ্লৱৰ বতৰা লৈ গৈছিল, তেওঁক সমালোচনাৰে থকা সৰকা কৰিব বিচৰাজনক গানেৰে উপযুক্ত প্ৰত্যুত্তৰ দিছিল, বিবাহৰ বাবে আশীৰ্বাদ বিচাৰি অহাজনক গানেৰেই আশীৰ্বাদ দিছিল! প্ৰতিটো গান সমাজৰ সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহৰ বাবে সহজে বোধগম্য আছিল, সকলোৱে এবাৰ শুনাৰ লগে লগে মুখতে গুণগুণাই থাকিব পাৰে। বৰ্তমান সময়তো যথেষ্ট ভাল লগা গানে মুক্তি লাভ কৰে, সুৰে হিয়া আকুল কৰে, হৃদয় চুই যায়। কিন্তু তাৰপিছটো গানৰ কথাৰ ক্ষেত্ৰত কৰবাত আগৰ গানসমূহৰ সেই মাদকতা বিচাৰি নাপাওঁ। অধিক ক্ষেত্ৰত প্ৰকাশ কৰিব খোজা ভাবটো যেন সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰকাশ নহয় বা শ্ৰোতাসকলে সহজে গানটোৰ জৰিয়তে প্ৰকাশ কৰিব খোজা অৰ্থ বিচাৰি পোৱাত ব্যৰ্থ হয়। কেতিয়াবা এনেকুৱা ও হয় যে গানটো শুনি যিটো অৰ্থ আমি বিচাৰি পাওঁ, তাৰ ভিডিঅ' টি চালে আমি বেলেগ এটা অৰ্থহে বিচাৰি পাওঁ। গতিকে গানটোৰ অৰ্থৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ মনত এক দোমোজাৰ সৃষ্টি কৰে। এনেকুৱা কথাবোৰে গানটোৰ সৌন্দৰ্য্য লান পেলাই। ইয়াৰোপৰি আজিকালি বেছিভাগ গানত প্ৰেম, বিচ্ছেদ, অভিমানে ঠাই পাই। গতিকে এক কথাত কব গলে গানৰ বিষয়বস্তুৰ ক্ষেত্ৰত বিবিধতা হেৰাই যোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। এনেবোৰ কথাৰ বাবে মনত এই প্ৰশ্নটোৰ বাবে বাবে অৱতাৰণা হৈছে যে "ভূপেনদাৰ গানৰ শব্দ তথা ভূপেনদাৰ গানৰ সত্তা আমাৰ মাজত জীয়াই আছেনে?"

-মল্লিকা শৰ্মা, বি.এড তৃতীয় শাণ্মাষিক, তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়

কুশলে থকাৰ অ-আ-ক-খ

(অ)

আপুনি কেনে আছে?

আহ-যাহেৰে বিদীৰ্ণ পদপথৰ

কেঁকুৰিত বৈ

ধূসৰবৰ্ণৰ সন্ধিয়া এটাত

কি ভাবি থৰ হ'ল আপুনি?

কুশলে আছে?

সংশয়-সম্ভাৱনাই বুকুত পেখম ধৰি

নাছে

কেনি পোহৰ-কেনি আঁউসী

কেনি যাতনা-কেনি কুঁৱলী

চকুত চকু থৈ আকৌ এবাৰ সুধিছোঁ

আপুনি কেনে আছে?

(আ)

ব্যথা ক'ত নাই?

নাই ক'ত কথাৰ দোমোজা?

আলাপৰ আয়োজন শেষ হ'লে

আপুনি থাকিবনে কুশলে?

এই যে পিৰিক নমৰাকৈ

আপুনি চাই ৰ'ল দ্ৰুত সময়ৰ পেৰেড

হাৰিও নহৰাৰ কুচকাৱাজৰ শেষত

আপোনাক প্ৰয়োজন হ'ব কিহৰ?

(ই)

ক্লান্ত চকুৰ প্ৰশান্ত গহুৰ

আপুনি কাৰ সৈতে ভগাই

ল'লে?

প্ৰিয়বন্ধুৰ কথাৰ পকনীয়াত আপুনি

কিমানবাৰ হামখুৰি খালে?

আপুনি "ভালে আছোঁ" বুলি সংলাপ

আওৰাই

আপুনি "একো নাই" বুলি প্ৰবোধ

দিয়ে নিজক

আপুনি ৰ'দ-বৰষুণ কাটি কৰি

নেতৃত্ব দিয়ে মৃতপ্ৰায় মিচিলৰ

হেলাৰঙৰ হাঁহিত

মিছাৰ সঁচাত বাৰে বাৰে

লালন কৰি নিজক

আপুনি কুশলে আছে?

(ঈ)

কুশল কামনাত

আমি পৰম্পৰৰ বাবে ব্যাকুল

যতিবিহীন গতিত

পোৱা-নোপোৱাৰ কত কচৰতত

আমি আকুল

উশাহ নোপোৱা

প্ৰতিটো ঘন ক'লা ৰাতিত

আপুনি সোধে নে নিজক

কেনে আছোঁ মই?

ওঁঠত ওলমাই নাশ্ৰুত প্ৰবাদ

ময়ো সুধিছোঁ আকৌ এবাৰ

কুশলে আছোঁ নে মই?

-মল্লিকা শৰ্মা

বি.এড তৃতীয় শাৰ্মাষিক

তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়

"Invention is the natural outcome of creative thinking."

- Sark

An invention may be an unused product or preparation that tackles a specialized issue. Typically diverse from a disclosure, which is something that as of now existed but had not been found. In arrange to design, innovators to begin with recognize a requirement or issue. They then think of an imaginative way to fathom the issue and work difficult to form that solution conceivable. So, we can say that invention is the result of a man's hidden talent. For an invention, the inventor must have an idea. First of all, there will raise a question in inventor's mind that what to prepare and how to prepare. He will then deeply think about this. The curiosity of an inventor is always high. So, once he gets addicted to the work, he won't easily come out from that. He will do that work by heart with full efforts he could pay. The addiction and the motive will give him much confidence. Then, he will invent something new with his efforts. The outcome will always be good. Therefore, we can say that every invention starts with a question which must be necessary. If there is no question, it means that the invention will be success one but never as like we wish for. The question and the efforts pay off the inventor.

হোমেন বৰগোহাঞিৰ- 'এপিটাফ'

হোমেন বৰগোহাঞিৰে সৃষ্ট সাহিত্যৰাজিৰ সবহ সংখ্যাকেই তত্ত্বগধুৰ চিন্তাৰে সমৃদ্ধিতেখেতৰ প্ৰতিটো লেখা শক্তিশালী ৰচনা-শৈলী আৰু ব্যতিক্ৰমী বিষয়-বস্তুৰ সমাহাৰকলেজীয়া জীৱনতে লিখা বৰগোহাঞিৰে 'এপিটাফ' নামৰ গল্পটোৰ চৰ্চা আজিও অব্যাহতগল্পটোৰ মুখ্য চৰিত্ৰ গৌতম বৰুৱা এগৰাকী লেখকাতেওঁ কবিতা লিখিছিল, গান গাইছিল। সৃষ্টিশীল সাহিত্যৰ জগতখনত গৌতম বৰুৱাৰ নাম সকলোৰে চিনাকী আছিল। কিন্তু, এই বিখ্যাত লেখকজনেই এদিন আত্মহত্যাৰ দৰে পথ আঁকোৱালি ল'বলৈ দৃঢ়প্ৰতিজ্ঞ হৈ পৰিছিল আৰু জীৱনৰ শেষ লেখা অৰ্থাৎ আত্মহত্যাৰ পূৰ্বৰ চিঠিখন লিখিবলৈ হাতত কলম তুলি লৈছিল। গল্পটোত গৌতম বৰুৱাৰ জীৱনৰ নিসংগতাৰ কথা কোৱা হৈছে। বহু সময়ত অন্তৰৰ অনুভৱ কাৰো আগত ব্যক্ত কৰিব নোৱাৰি তেওঁ নিৰাশ হোৱাও দেখা গৈছে। সংগীন জীৱন আৰু হতাশাই গৌতম বৰুৱাৰ মনৰ লগতে চিন্তা-ধাৰাত ঋণাত্মক প্ৰভাৱ পেলাইছে। সেয়েহে হয়তো তেওঁৰ জীৱনটোক লৈ ইমানেই অনীহা জাগিছে যে তেওঁ প্ৰায় দহ বছৰ সময় ধৰি কেৱল আত্মহত্যা কৰাৰ বাবে মনোবল বিচাৰি ফুৰিছে।

নিসংগ বুলি ক'লেও গৌতম বৰুৱাৰ আপোন বুলি ক'বলৈ 'বুড়ী' নামৰ পোহনীয়া কুকুৰ এজনী আছিল। কুকুৰজনী তেওঁৰ জীৱনলৈ অহাৰ পৰা সুখ-দুখৰ কোনো এটা মূহুৰ্ততে তাই বৰুৱাৰ লগ এৰা নাই। 'বুড়ী'ক দেখি তেওঁৰ আত্মহত্যাৰ চিন্তাটো ক্ষণেকৰ বাবে দুৰ্বল হৈ পৰিছিল। তথাপি সকলো মোহ কাটি কৰি তেওঁ নিজৰ শেষ সিদ্ধান্তত অটল থাকিলা। তেওঁৰ মৃত্যুৰ পিছত 'বুড়ী'ৰ আলৈ-আখানি হ'ব বুলি বিহুৰ বটলটোৰ আধা কুকুৰজনীৰ মুখত ঢালি দি, তাই কৰুণভাৱে প্ৰাণ ত্যাগ কৰালৈ বাট চাই ৰৈছিল।

মোৰ অনুভৱ:- ঠিক কিমানখিনি ভাগি পৰিলে বা নিৰাশ হ'লে কোনো এজন লোকে নিজৰ জীৱনটো শেষ কৰাৰ সিদ্ধান্ত লয় মই নাজানো, কিন্তু হাজাৰ দুখৰ মাজতো হাঁহি থাকিব পাৰি আৰু সবু সবু সুখ লৈয়ো জীৱনটো উপভোগ কৰিব পাৰি। অকলশৰীয়া জীৱন, বিফলতা, নোপোৱাৰ দুখ আদিয়ে স্বাভাৱিকতে যিকোনো লোককে হীনমান্যতাত ভোগাব পাৰে। তথাপি কিন্তু, ভালকৈ চালে জীৱনটোক ভাল পাওঁ বুলি ক'বলৈ সকলোৰে ওচৰত এটা হ'লেও কাৰণ পোৱা যাব। সুখী হ'ব পৰা এটা কাৰণেই জানো যথেষ্ট নহয়, যাৰ আঁত ধৰি জীৱনটোক আকৌ নতুনকৈ জীয়াব পাৰি। গল্পটোৰ মুখ্য চৰিত্ৰ গৌতম বৰুৱাৰ মনোজগতখনলৈ চালে এনে লাগে যেন তেওঁ মানুহৰ আত্মকেন্দ্ৰিক স্বভাৱটোকলৈ ক্ষুদ্ৰ আছিল। সেয়েহে গল্পটোৰ এঠাইত তেওঁ 'বুড়ী'ক উদ্দেশ্যি কৈছে, "পাহৰি যাবলৈ তো তই মানুহ নহয়।"। 'খুব আপোন' বোলা 'বুড়ী' তেওঁৰ বাবে জীয়াই থকাৰ উৎস হ'ব নোৱাৰিলে হেতেন নে? দহ বছৰ ধৰি আত্মহত্যা কৰাৰ বাবে মনোবল গোটেৱাতকৈ আত্মহত্যা নকৰাৰ এটা কাৰণ গোটাৰ নোৱাৰিলে হেতেন নে? তেওঁ নাথাকিলে 'বুড়ী'ৰ আলৈ-আখানি হ'ব বুলি নিৰ্মম ভাৱে তাইৰ জীৱনটো শেষ কৰাতকৈ, 'বুড়ী'ৰ যত্ন ল'বলৈকে তেওঁৰ আত্মহত্যা নকৰাৰ সিদ্ধান্ত ল'ব নোৱাৰিলে হেতেন জানো?

উত্তৰ নাই কেৱল প্ৰশ্নবোৰ ৰৈ যায়!

সুপ্ৰভা দাস

বি.এড তৃতীয় শাৰ্মাষিক

তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়

What Is a Question?

-Peter Konwar

Questions are not essentially a “psychological incitement, on, to the arrangement of assertions.” Questions not just implies to the conclusion of answers. Questions are important in their claim right; in reasoning, questions are likely more imperative than answers. “Those who have defined the world's issues have more regularly merited the title ‘philosopher’ than those who have settled them.” Those who address the reasonability of “truth,” come to their intellect and the person get on edge to urge the reply to its question. We people are curious animals, and dialect is our primary implies of swapping data, which can be characterized as answers to unequivocal or verifiable questions.

To each question there can't be a single, last answer, since science and culture keep designing modern answers, as a result each of us must characterize who she/he/they is in her/his/their possess way. In reality, each of us may try to “solve” the question of our issues and concerns in numerous diverse ways over the course of her/his/their life.

Buddha and other sages essentially, propose that supreme spiritual wisdom shrewdness, or edification (enlightenment), comprises in express, unquestioning acknowledgment of each minute of presence. Once we reach this state, we halt inquiring questions, not since we know the answers but since questions and answers cease to be important.

Buddha said In case somebody gets the enlightenment of a question, then at that point it should be enlightened to solve the question that rises in someone's intellect at that point that individual gets energized to know the reply which gives rise to modern inquire about or logical development or advancement in any sector. But not as quiet acknowledgment but as exhilarating, shocking wonder some time recently the “sheer riddle of everything.” Instead of giving answers,

A Buddhist Educator Lone ranger says, illumination of a question uncovers “the massiveness of the question.”

कन्हा

मैंने तुम्हे अक्सर मंदिरो में पूजते देखी हूँ,
पर तुम अब ईंट पत्थरो मे भी नजर आने लगे हो।
जानती हूँ, कण कण में बसे हुए हो तुम,
पर अट्खोले से बन बड़े ओझल रहते हो,
कभी कभी सोचती हूँ तुम ना होते तो क्या होता?
ना विश्वास होती ना आशा होती और न मैं होती।
नही मालूम की तुम हो भी या नही भी हो,
पर जितना भी तुम होना उतना हमेशा बने रहना।
कई रूप तुम्हारी बचपन से देखते आया हूँ,
कभी ईश कभी गुरु कभी देवी तो कभी अल्लाह बन जाते हो।
एक बात पूछना चाहूंगा तुम से,
भला इतना सबकुछ तुम कैसे कर पाते हो?
खैर तुम मैंने तुम्हे अक्सर मंदिरो में पूजते देखा हैं,
पर तुम अब ईंट पत्थरो मे भी नजर आने लगे हो।

जानती हूँ, कण कण में बसे हुए हो तुम,
पर अट्खोले से बन बड़े ओझल रहते हो,
कभी कभी सोचती हूँ तुम ना होते तो क्या होता?
ना विश्वास होती ना आशा होती और न मैं होती।
नही मालूम की तुम हो भी या नही भी हो,
पर जितना भी तुम होना उतना हमेशा बने रहना।
कई रूप तुम्हारी बचपन से देखते आयी हूँ,
कभी ईश कभी गुरु कभी देवी तो कभी अल्लाह बन जाते हो।
एक बात पूछना चाहूंगी तुम से,
भला इतना सबकुछ तुम कैसे कर पाते हो?
खैर तुम श्रृष्टि रचियता हो तो कुछ असंभव नही,
और हाँ, जैसे कि मैं कह रही थी फिर कहती हूँ,
मैंने तुम्हे अक्सर मंदिरो में पूजते देखी हूँ,
पर तुम अब ईंट पत्थरों मे भी नजर आने लगे हो।

- मौमिता नियोगी

सवाल

सवाल।

सवाल॥

सवाल॥॥

और फिर दब जाता हूँ एक जिन्दा आदमी

चूँ किए बिना घोंट लेता है

अपने अंदर की सारी जीज़ासा

भूल जाता है वह

अपने बचपन वाली 'क' की परिभाषा

'क' से क्या?

'क' से क्यों?

'क' से कैसे?

'क' से कहाँ?

इतनी बड़ी दुनिया इस एक 'क' की ही जरूरत है।

सवाल में लपेट कर इस दुनिया को

किसी के सामने खोला जो सकता है

पहुँचा जा सकता है, सवाल के जरिए उस बाहरी सतक तक

जहाँ अभी सूर्य की किरण पहुँचना बाकी है

जहाँ अभी उस आखिर इंसान तक

किसी अभी उस आखिर इंसान की हाथ पहुँचना बाकी है

सवाल से सहस्र उजागर होता है।

सवाल से किसी बैचेन मन को चैन मिलता है

सवाल से व दबा हुआ आदमी भी उभरने लगता है

जिसने अपने अंदर जिंदा रखा है

सवाल करने का जज्बा।

Ikigai is the union of four fundamental components of life: passion, vocation, profession, and mission.

In other words, where *what you love and are good at meets what you can be valued and paid for* because it is needed in the world.

Ikigai is only complete if the goal implies service to the community. Once you've identified these components, the next step is to start following your compass. Start working on your questions and see what your answers you discover.

The 10 Rules of Ikigai

1. Stay active; don't retire.
2. Take it slow.
3. Don't fill your stomach.
4. Surround yourself with good friends.
5. Get in shape for your next birthday.
6. Smile.
7. Reconnect with nature.

8. Give thanks.

9. Live in the moment.

10. Follow your ikigai.

LETTER TO THE EDITOR

Respected Editor of Edu-board,

I, Sangeeta Deka of Department of Education, Tezpur University take it as a great opportunity to draw your attention towards the successful implementation of National Education Policy 2020 all over India, though it is not in its full-fledged state right now but soon its purpose will be fulfilled.

During the COVID-19 pandemic, not only India but the whole world suffered a lot – from economy to politics, health to beliefs and most importantly the teaching-learning process. From young children to scholars of Higher Education System could not reach to their study areas and education stood still for a long time. Everyone lost hope if we would be able to continue our studies, but soon Government of India designed a new system that too not haphazardly but with in-depth study of previous policies. Online education was an option earlier but during pandemic online studies became a necessity for all students.

Initially it was difficult for both students and teachers to understand and follow the process but now with practice even small kids can use online mode of classes very easily. They rightly say

“Necessity Is the Mother of Invention.” Though ICT in education is not a new concept but its practice and training was not very effective but after implementation of NEP 2020, integration of science, technology, language, communication among others is successful.

But the matter of concern remains after reopening of institution – it came into notice that students are still not completely clear about the concept of NEP 2020. In fact, many have misconceptions about the new policies, some members of society are even promoting negativity regarding NEP 2020 which may spread like wildfire if not controlled.

Therefore it is my sincere request to you to kindly enlighten and aware the youth about the privileges of NEP 2020 through your “Edu-board”. It will help in channelizing the positive aspects of NEP 2020 among the youth as well as all the members of the society.

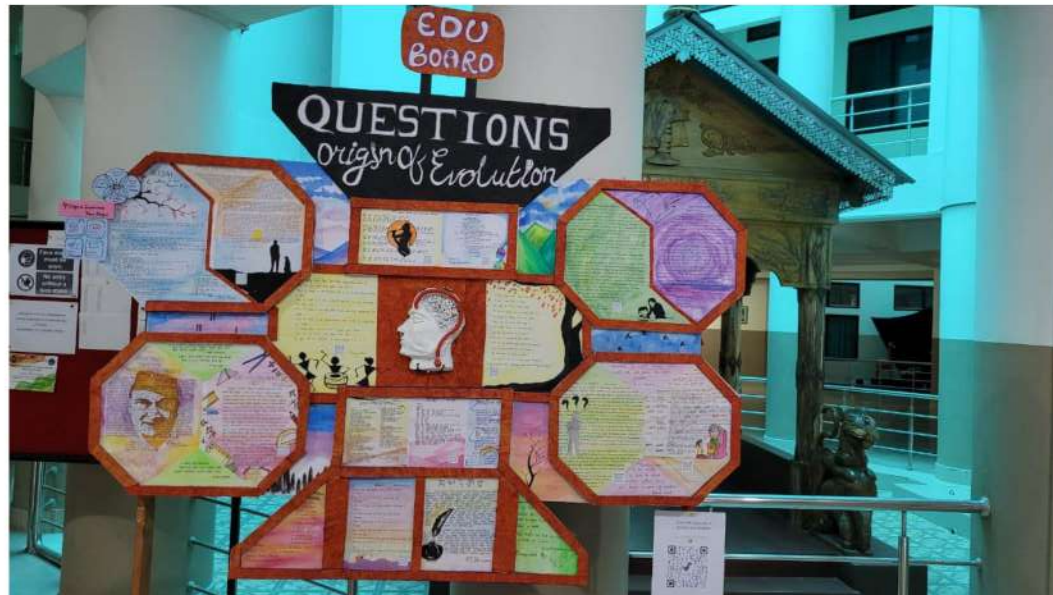
Hopefully my letter will find some space on your table.

**Yours Sincerely,
Sangeeta Deka
An aware citizen of India**

INAUGURATION DAY

Prof Nil Ratan Roy inaugurating the Edu-Board.

“Edu-Board”

Team Members along with the faculties of Dept. of Education

(Suprabha Das, Mallika Sarma, Medha Mishra, Moumita Neogi, Ankur Borah, Raja Upadhaya, Saswati Gogoi, Sangeeta Deka, Prastuti Handique, Pabitra Dutta, Jahanabi Bora & Peter Konwar)

Faculties and, Students of B.Ed. Third Semester, Department of Education
Tezpur University, Session – 2020-22

BEHIND THE SCENES

“Behind every success is a great team”

The compilation of the Edu-board would not have been possible without the combined efforts of the entire team.

As Bill Gates once said,

“Teams should be able to act with the same unity of purpose and focus as a well-motivated individual.”

Our Team Members were Suprabha Das, Mallika Sarma, Medha Mishra, Moumita Neogi, Ankur Borah, Raja Upadhaya, Saswati Gogoi, Sangeeta Deka, Prastuti Handique, Pabitra Dutta, Jahanabi Bora & Peter Konwar.

All the members contributed equally in making the event a great success. The central theme and idea for the wall magazine was put forwarded by Ankur Borah. The idea was accepted by all the members and with continuous brainstorming and generating ideas, a draft of the entire work was created. Further, articles related to questions, questioning and curiosity were written by the team members – Suprabha Das, Jahanabi Bora, Pabitra Dutta, Moumita Neogi, Medha Mishra, Peter Konwar and Mallika Sarma. A letter to the Editor was written by Sangeeta Deka. Raja Upadhaya & Pabitra Dutta together provided constant support to the team in every possible way along with managing the logistics for the activity. Peter Konwar also extended his grateful support by contributing his valuable articles and managing all the resources possible for the completion of the activity. Saswati Gogoi and Prastuti Handique along with the other members beautifully crafted and designed the magazine. The final report is prepared by Sangeeta Deka. Surajit Sarkar, a student of Department of Mathematics voluntarily came forward to help our team in making the centre-piece of the wall magazine with clay along with our team members. Also, special mention to Rumi Modak and Barasha Sonowal for their additional support.

Another significant element of our Edu-board was integrating ICT to make the contents accessible to a larger audience. Jahanabi Bora curated the website for our content (<https://eduboardtu.wixsite.com/eduboard>) and QR codes were generated individually to all the sections of the contents. The QR codes are attached along with the article on the Edu-Board so that readers can have a better access to information and explore at their ease. In all, every member had equal contribution in making this activity a successful one and in a coordinated manner.

The QR codes are attached here for reference and easy access.

Homepage

English Section

Ikigai

Jibonmukhitar Proshno

Kanha

Kukhole thokar o aa

A Tale of Pandemic

Assamese Section

Ami gonit kio hikibo lage

Epitaaf

Hindi Section

Letter to the Editor

Sawaal

What is a Question

Team Members